

Податкова консультація

Державна податкова служба України розглянула запит Товариства про надання податкової консультації та в порядку статті 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) повідомляє.

Відповідно до листа Товариство провадить господарську діяльність у сфері бухгалтерського обліку і аудиту, консультування з питань оподаткування, у сфері права.

Чи вважається перевищеннем доходу в 1 000 000 гривень для фізичних осіб-підприємців на спрощеній системі оподаткування, що є визначальним для застосування РРО відповідно до п. 296.10 ст. 296 ПКУ, якщо увесь дохід фізичної особи-підприємця був отриманий у безготівковій формі (шляхом здійснення розрахунків виключно шляхом надходження коштів на розрахунковий рахунок шляхом перерахування з рахунку іншого суб'єкту або в результаті внесення готівки через касу банку для подальшого перерахування на розрахунковий рахунок?

Чи зобов'язана фізична особа-підприємець у даному разі застосовувати РРО?

Яким чином буде визначатися кількість порушень у сфері застосування РРО, а саме: за кількість фактично проведених перевірок або за кількістю фактично встановлених порушень під час однієї перевірки? Тобто, як визначається перше порушення та кожне наступне вчинене порушення?

Правовідносини у цій сфері регулюються Податковим кодексом України (далі – Кодекс), Законом України від 06.07.1995 № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (далі – Закон № 265).

Відповідно до пункту 296.10 статті 296 Кодексу реєстратори розрахункових операцій (далі – РРО) не застосовуються платниками єдиного податку:

першої групи;

другої-четвертої груп (фізичні особи-підприємці) незалежно від обраного виду діяльності, обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 1 000 000 гривень. У разі перевищення в календарному році обсягу доходу понад 1 000 000 гривень застосування реєстратора розрахункових операцій для такого платника єдиного податку є обов'язковим. Застосування РРО розпочинається з першого числа першого місяця кварталу, наступного за виникненням такого перевищення, та продовжується у всіх наступних податкових періодах протягом реєстрації суб'єкта господарювання як платника єдиного податку.

Норми цього пункту не поширяються на платників єдиного податку, які здійснюють реалізацію технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту, а також лікарських засобів та виробів медичного призначення.

Законом № 265 визначено правові засади застосування РРО у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг. Дія його поширюється на усіх суб'єктів господарювання, іх господарські одиниці та представників (уповноважених осіб) суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції у готівковій та/або безготівковій формі.

Встановлення норм щодо незастосування РРО у інших законах, крім Податкового кодексу України, не допускається.

Пунктом 6 статті 9 Закону № 265 визначено, що РРО та розрахункові книжки не застосовуються при продажу товарів (крім технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту, а також лікарських засобів та виробів медичного призначення) (наданні послуг) фізичними особами-підприємцями, які відносяться відповідно до Податкового кодексу України до груп платників єдиного податку, що не застосовують РРО.

Також РРО не застосовуються у разі здійснення розрахунків виключно у безготівковій формі (шляхом переказу коштів із розрахункового рахунку на розрахунковий рахунок через установу банку).

Отже фізичні особи-підприємці, які обрали спрощену систему оподаткування, при здійсненні розрахункових операцій виключно у безготівковій формі (шляхом перерахування коштів із розрахункового рахунку на розрахунковий рахунок через установу банку, а також шляхом внесення готівки через касу банку для подальшого перерахування на розрахунковий рахунок) можуть не застосовувати РРО незалежно від виду діяльності та обсягу отриманого доходу.

Статтею 17 Закону № 265 встановлена відповідальність суб'єктів господарювання за порушення порядку застосування РРО при проведенні розрахунків із споживачами.

Так, зокрема, у разі встановлення протягом календарного року в ході перевірки фактів порушень до суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції за товари (послуги), за рішенням відповідних контролюючих органів застосовуються фінансові санкції у розмірі 1 гривня за перше вчинене порушення та 100 відсотків вартості проданих з порушеннями товарів (послуг) за кожне наступне вчинене порушення.

Оскільки факт порушення встановлюється лише у ході перевірки суб'єкта господарювання, то незалежно від кількості виявлених під час перевірки порушень застосовується фінансова санкція у розмірі 1 гривня, а за порушення, виявлені під час наступних перевірок суб'єкта господарювання протягом календарного року, застосовується фінансова санкція у розмірі 100 відсотків вартості проданих з порушеннями товарів (послуг).

Згідно з пунктом 52.2 статті 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію